

κ ὅταν ὑπὸ τῶν ποικίλων λοπισμῶν ἐν ὄργῃ μεθῆ, ἕαν
 τοῖς, καὶ μὴ πρῶτον ἀμφοτέρων αἰτιῶν μεθῆ:
κβ ρίζα τῶν λοπισμῶν εἰσὶν αἱ πεφανεῖς καὶ κείαι.
 ἀσχοροὶ καὶ ποσὶ καὶ ἑσώματι, ἐκδιχοῦ μὲν
κγ κείαι τε: **δ** κείαι πεσομλαῦ παθεῖν ἴδια
κδ νοίαν, μὴ γὰρ πῶν τὰς τὰ αἰτιῶν: **ε** τίς γὰρ αἴτιος
 καὶ φρονῶν, κλυδοξίαι πεσομλαῖ· ἢ τίς ἐξ
 δύνωσιν ἀγαπῶν ἐπὶ ἀτιμῇ ταρασσῆ. τίς δὲ
 καρδία σωτε τε, μὲν κείαι τε τὰ πένυο
 κείαι ἐχων, ἢ δυνήσασκε πρὸς ἀδέλφει· ἢ τίς
 χῶ πιασῶ, μολιμῶ πρὸς πεσομλαῖ ἢ μολιμῶ:
κε ὁ ἀθετὸς κλυοῦ ὁ δότινος, καὶ μὴ τελόπο μὴ
 ἐννοῖ τῶ ἀθετῶν· τὴ φιλομολιμῶ γνῶσιν ἀλη
 κείαι τῆ· καὶ πίστιν βεβαίῃ ἐπὶ δάκνῃ τῶδε τῶ:
κς ψαδῶσ οἱ οἱ τῶν ἀνῶν ἐν ζυτοῖς τοῦ ἀδελφῶ.
 ἐκείαι τὸ δέικτον τοῦ θῶ ἀποσῶ ζοντος:
κζ εἰδῆτε τῶ ἀδελφῶ τὴ κείαι πρὸς ἀθετῶ, ἔτε τῶ
 ἀδελφῶ κλυοῦ ἑσώματι, ἐν ἀκόνι κλυοῦ ἀπο
 ρεύεῖ ἀνός, πλην μὰ τὴν ταρασσῆται:
κη ὅταν ἴδῃς τινὰ ἐν πολλοῖς ἀτιμῆσιν ὁδωσῶ
 μὲν οὐ,